

b) Criteria voor de selectie van aan controle te onderwerpen monsters van olijvenpersen

Aangaande de criteria voor de selectie van monsters van olijvenpersen ten behoeve van de controles zet verzoekster uiteen, dat het grote aantal parameters voor elk landbouwverkoopseizoen steeds wordt bekendgemaakt in het programma dat vooraf aan de goedkeuring van de lidstaat en de Europese Commissie wordt voorgelegd. Inzonderheid wordt de Commissie in staat gesteld van die criteria kennis te nemen. Derhalve betoogt de Commissie ten onrechte dat die criteria onduidelijk zijn met de opmerking: „Ook indien de diensten van de Commissie de programma's van het controlerende orgaan ontvangen en goedkeuren, betekent zulks niet dat het beheerssysteem niet op basis van een diepgaand onderzoek ter plaatse kan worden bekritiseerd”, omdat dit slechts kan worden gezien als een formele uitlegging van de eigen institutionele taken en een schending van de door de communautaire regelgeving opgelegde verplichting. De grote betekenis die de Commissie hecht aan het beweerde ontbreken van controles van gevallen van „onverenigbare” producenten door de Italiaanse autoriteiten ten einde de olijvenpersen met een hoger „controle risico” aan te wijzen, strookt niet met de in het gemeenschapsrecht (verordening (EEG) nr. 27/85)⁽³⁾ geregelde institutionele procedure, volgens welke de lidstaat en de Europese Gemeenschap de uitvoering van de werkzaamheden van de controlebureaus door de goedkeuring en de wijziging van de werkprogramma's voor elke landbouwverkoopseizoen kunnen bepalen.

c) Controles bij de producenten

Verzoekster bestrijdt dat zeer weinig controles zijn uitgevoerd bij „onverenigbare” producenten en dat die controles met zeer grote vertraging zijn verricht, alsmede dat „risicogevoelens” niet zijn gecontroleerd. Het aantal controles per landbouwverkoopseizoen is vermeld in het door het bureau vooraf opgestelde werkprogramma, dat door de lidstaat en de Europese Commissie wordt goedgekeurd. Wat het aantal uitgevoerde controles betreft heeft de Agenzia voldaan aan de verplichtingen die haar zijn opgelegd door de nationale autoriteiten en de diensten van de Commissie. Aangaande de verdraagde controles bij „onverenigbare” producenten merkt verzoekster op, dat deze buitengewone controles bij olijfproducenten eerst na overlegging van de steunaanvraag van deze producenten en na bekendmaking van de oogsten van de homogene gebieden kunnen plaatsvinden. Dit betekent dat de controles op zijn vroegst kunnen plaatsvinden vanaf november of december van het landbouwverkoopseizoen volgend op het referentiejaar van te controleren steunaanvraag, dat wil zeggen op een moment waarop de oogst waarvoor een steunaanvraag is ingediend, reeds is gevolgd door een nieuwe oogst.

Aangaande de selectiecriteria voor de bepaling van aan controles ter plaatse te onderwerpen „onverenigbare” producenten merkt verzoekster op dat deze criteria, vastgesteld in overleg met de bevoegde Italiaanse autoriteiten, voornamelijk zijn gebaseerd op een onderzoek van de agronomische eigenschappen van de olijfbossen zoals die blijken uit de in Italië beschikbare gegevens van de Schedario Oleicolo, hetgeen strookt met de doelstelling waarmee dit instrument door de communautaire regelgeving in het leven is geroepen.

- (1) Beschikking van de Commissie van 28 juni 2002 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht. PB L 170 van 29.6.2002, blz. 73.
- (2) Verordening (EEG) nr. 3597/90 van de Commissie van 12 december 1990 inzake boekingsregels voor aankoop, opslag en verkoop van landbouwprodukten door de interventiebureaus PB L 350 van 14.12.1990, blz. 43.
- (3) Verordening (EEG) nr. 27/85 van de Commissie van 4 januari 1985 tot vaststelling van bepalingen voor de toepassing van Verordening (EEG) nr. 2262/84 houdende bijzondere maatregelen in de sector olijfolie PB L 4 van 5.1.1985 blz. 5.

Beroep, op 23 augustus 2002 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-299/02)

(2002/C 247/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 23 augustus 2002 beroep ingesteld tegen het Koninkrijk der Nederlanden door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. H. I. Simonsson en H. M. H. Speyaert, als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden, door artikel 311 van het Wetboek van Koophandel en artikel 8:169 van het Burgerlijk Wetboek in zijn wetgeving op te nemen en te handhaven, krachtens welke bepalingen eisen worden gesteld met betrekking tot:
 - de nationaliteit van de aandeelhouders en de bestuurders van vennootschappen die eigenaar zijn van een zeeschip dat zij in de Nederlandse registers willen laten inschrijven;
 - de nationaliteit en de woonplaats van de bestuurders van rederijen en in de Nederlandse registers ingeschreven zeeschepen en van de natuurlijke personen die de dagelijkse leiding hebben over de vestiging van waaruit in Nederland het voor de inschrijving van een zeeschip in de Nederlandse registers noodzakelijke zeescheepvaartbedrijf wordt uitgeoefend;

de krachtens de artikelen 43 en 48 EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

2. De Nederlandse regering te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

(De voorwaarden betreffende de communautaire nationaliteit van de aandeelhouders en de bestuurders van vennootschappen in de zin van artikel 311, lid 3, Wetboek van Koophandel)

Uit de bewoording van artikel 48 EG volgt dat de band van een vennootschap met de Gemeenschap niet gebaseerd is op de nationaliteit van de personen die er eigenaar van zijn of die het beheer ervan voeren, doch op de volgende omstandigheden:

1. de vennootschap is volgens het recht van een lidstaat opgericht en
2. zij heeft ofwel haar statutaire zetel, ofwel haar hoofdstuur, ofwel haar hoofdvestiging in de Gemeenschap.

Een (communautair) nationaliteitsvoorwaarde kan geen geschikt middel zijn om een lidstaat in staat te stellen, zoals door artikel 91 VN-Zeerechtverdrag vereist, controle uit te oefenen op zeeschepen die zijn vlag voeren. De Commissie ziet niet in welk voordeel de met scheepsregistratie belaste autoriteit van een lidstaat zou kunnen ontlene aan de Griekse, Finse of Franse nationaliteit van de feitelijke bestuurders van een zeescheepvaartonderneming, dat zij niet zou hebben indien deze bestuurders de Japanse of Amerikaanse nationaliteit hadden. Het is even betwistbaar dat de communautaire nationaliteit van de aandeelhouders een noodzakelijke voorwaarde zou kunnen zijn voor de uitoefening van een daadwerkelijke controle op het schip door de vlagstaat.

(De voorwaarde betreffende de communautaire nationaliteit van de personen belast met de dagelijkse leiding en de bestuurders van een rederij, als bedoeld in artikel 311, lid 1, onder c), Wetboek van Koophandel en artikel 8:169 Burgerlijk Wetboek)

De Commissie verwijst naar hetgeen zij met betrekking tot het eerste middel heeft opgemerkt. Zij heeft geen rechtvaardiging kunnen vinden voor een maatregel die een vennootschap toestaat een zeeschip in Nederland te laten inschrijven indien de dagelijkse leiding van die vennootschap berust bij een communautaire onderdaan, ongeacht diens verblijfplaats, terwijl die inschrijving verboden is wanneer de dagelijkse leiding berust bij een onderdaan van een derde land die in Nederland verblijft.

Beroep, op 26 augustus 2002 ingesteld door Helleense Republiek tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-300/02)

(2002/C 247/13)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 augustus 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Helleense Republiek, vertegenwoordigd door I. Chalkias en G. Kanellopoulos.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- nietig te verklaren beschikking C(2002) 2281 def. van 26 juni 2002 ⁽¹⁾ houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het EOGFL, afdeling Garantie, hebben verricht, voor zover zij betrekking heeft op financiële correcties ten laste van de Helleense Republiek in de sector akkerbouwgewassen;
- het onderhavige beroep ontvankelijk te verklaren en de bestreden beschikking van de Commissie nietig te verklaren, zoniet te wijzigen, wat betreft de hoofdstukken ervan die betrekking hebben op de financiële correcties ten laste van de Helleense Republiek.

Middelen en voornaamste argumenten

- Onjuiste uitlegging van bepalingen;
- onjuiste uitlegging en toepassing van artikel 5, lid 2, sub c, van verordening (EEG) nr. 729/70;
- onjuiste beoordeling van de feitelijke omstandigheden;
- gebrekkige motivering;
- schending van het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ PB L 170 van 29.6.2002, blz. 77.